

Urunk megtisztít, és új útra állít minket

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a megtisztulás örömről szóló csendesnapunkat indító áhítatunk ígését, ahogyan megírva találjuk Zakariás próféta könyve 3. fejezetének a harmadiktól az 5. verseiben a következőképpen (álljunk fel): „Jósua ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt. Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged. Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették.” (Foglaljunk helyet.)

Jósua, Jócadák fia a babiloni fogság után, a jeruzsálemi Templom helyreállítása idején szolgáló főpap volt. Nem ússzuk azonban meg ilyen olcsón ennek az igeszakasznak az értelmezését, azt kutatva, hogy milyen bűnök miatt állt ott Jósua főpap piszkos ruhában Isten előtt. **Jósua főpap** ugyanis **mi saját magunk vagyunk**. Reánk igaz, az amit Jób mondott: Hogyan is lehetne igaz a halandó Isten színe előtt, hogyan is lehetne tiszta, aki asszonytól született? Nézd a holdat, az sem ragyogó, még a csillagok sem tiszták az Ő szemei előtt. Mennyivel kevésbé a halandó, aki féreg, és az embernek fia, aki hernyó? (Jób 25,4-6). Kedves Testvéreim! Barátkozzunk meg a gondolattal, hogy mindannyian hernyók vagyunk... Itt szól közbe Lackfi János:

A Teremtő nem csak a szép ruhába kihuzakodott,
templombajárós verziómat akarja szeretni,
hanem engem, minden mocskommal,
ahogy vagyok.
Persze ehhez előbb meg kell látnom a koszt,
és hagyni, hogy kimosdasson belőle.
Magamtól nem vagyok képes rá.
Akkor aztán jöhet a babaszobaillatú tisztaság --
de ne ott akarjam kezdeni,
mert kevés vagyok hozzá. --
Az nem old meg semmit,
ha tisztának hazudom magam.

NAGY a mi bűneink sora... DE: még ennél is nagyobb Isten kegyelme! Isten ugyanis angyalaival levetette Jósua főpapról a piszkos ruhát (Zak 3,4). **Nem mi vesszük le a szennyes ruhát – a bűneinket – magunkról, hanem az igazi főpap, Jézus vette le őket rólunk a kereszten.** Amikor Isten azt mondta Jósua főpapnak, hogy „elvettem bűnödöt”, akkor a kegyelemnek ez a kulcsmondata az eredeti héber szövegben perfektumban áll, ami azt jelenti, hogy akkor, amikor Isten ezt kimondta, a bűnök elvétele már megtörtént. Méghozzá úgy történt meg, hogy azok a bűnök semmivé lettek.

Kedves Testvéreim! **Isten nem elégszik meg azzal, hogy elveszi a mi bűneinket.** Jósua főpap a szennyes ruháitól megfosztva, nem pucéron állt ott szégyenkezve Isten színe előtt. Abban a pillanatban, ahogyan a szennyes ruha lekerült róla, **Isten új ruhába öltöztette. Ez az új ruha azonban nemcsak tiszta, hanem díszes ruha is volt** (Zak 3,4). Figyeljünk itt is jól. Nem Jósua öltözött fel. Mi sem saját magunk „szerezzük meg”, vagy „érdemljük ki” a megtisztulásunkat. Mindezt Jósua is, *mi is*, kaptuk. Ingyen, kegyelemből, Jézustól, a kereszten. Nemcsak eltávozik tőlünk a bűn, hanem jobbá is leszünk, mint amilyenek a bűneink előtt voltunk. Ünneplő ruhát kapunk. És így együtt mondhatjuk Ézsaiással: „Nagy örömöm telik az Úrban, víg öröme indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit” (Ézs 3,10).

A tisztaságunk, az ünneplő ruhánk nem más, mint Jézus-közelség. Ha közel vagyunk Jézushoz, ha közel vagyunk a kereszthez, akkor bevonódunk abba az erőbe, amelyet Jézus teljes és tökéletes tisztasága jelent. Jézus közelébe ugyanis nem tud beférkőzni a szenny, vagy a bűn. Ahogyan közeledünk Jézushoz, úgy pereg le rólunk is mindez, úgy, mint ahogyan Jósua főpapról lepergett a régi, szennyes ruha. Jézus közelsége a szeretet közelsége is. Azé a szereteté, amely minden akadály nélkül hőmpölyög a Szentháromság három személye, az Atya, a Fiú és a Szentlélek között. Ebbe az állandó szeretet-áramlásba vonódunk mi is be akkor, ha közel kerülünk Jézushoz. EZ a szeretet lesz a mi új, ünneplő ruhánk. A Jézusközelség, a szeretetközelség felszabadít, és örömmel tölt el minket.

És itt jön az igeszakaszunk egy nagyon fontos szava. **Jósua főpap fejére tiszta süveget tesznek. Ez a tiszta süveg azonban az eredeti héber szövegben nem főpapi süveg, hanem olyan süveg, amelyikről ezt írta Ézsaiás: „ékes korona lesz az Úr kezében, királyi fejdísz Isten tenyerén”** (Ézs 62,3). Kedves Testvéreim! Istentől – *a megtisztulásunkkal* – SOKKAL többet kapunk, mint amit a bűneinkkel elvesztettünk. Jósua nemcsak főpap, hanem királyi feladatokkal felruházott személy is lett. **Mi is új, sokkal nagyobb feladatot kapunk Istentől a megtisztulásunk után.** Ettől azonban ne rettenjünk meg. Isten ugyanis előbb beöltöztet minket – *úgy, mint Jósua főpapot* – a feladatot jelképező tiszta süvegbe. Azaz: Isten először képessé tesz bennünket elhordozni a feladatot, és csak utána ruházza ránk. Az új életünk tehát új lehetőséget is ad nekünk – amely azonban egyben új kötelezettség is. De ez a kötelezettség nem fárasztó, nem terhes, mert mindaz, ami kell hozzá, bőségesen a rendelkezésünkre áll – Isten kegyelméből.

Pontosan ezt éltem meg akkor, amikor Isten elhívott lelkésznek. Jézus megtisztított, és új feladatot, sokkal nagyobb feladatot bízott rám, mint amit valaha korábban elvégeztem. DE: ehhez Jézus egy hihetetlen erő is adott, amely képessé tett arra, hogy a feladatomat ellássam.

Amikor megtisztulunk és belépünk a Szentháromság szeretet áramlásába, annyi szeretet zúdul ránk, hogy képtelenek vagyunk magunkban tartani. Át kell, hogy adjunk belőle másoknak. Sokat. Pontosán ez a szeretet-átadás történik meg velünk akkor, amikor az új feladatot elkezdjük és betöltjük. A tisztaság így vezet át minket a kiteljesedésbe és a szolgálatba.

Megtisztulva a miénk lesznek Jób szavai: „Igazságot öltöttem magamra, jogosságom palástként és süvegként borított be engem” (Jób 19,14). Megtisztulva és új szolgálatunkat elkezdve Pál apostol erre kér bennünket: „vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok, ... és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, felővezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, sarut húzva lábatokra, készen a békesség evangéliuma hirdetésére. Vegyétek fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely Isten beszéde” (Ef 6,13-17). Add meg nekünk ezt, Urunk! Ámen.

Kedves Testvéreim! Végezetül felállva fogadjátok az áldást. Isten békessége, amely minden emberi értelmet fölülhalad, őrizze meg szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban! Ámen. (Foglaljunk helyet.)